

INTERNATIONELL PETITION

5 JULI 1962 I ORAN (ALGERIET)

I Algeriet, den 5 juli 1962, firas självständighetsdagen, som röstats igenom via folkomröstning den 1 juli inom ramen för Evianavtalet som undertecknades den 18 mars 1962 och som Frankrike godkände den 3 juli samma år.

Precis denna dag begicks i Oran, Algeriets andra stad, en mycket omfattande massaker mot icke-muslimska folkgrupper - kristna och judar – som hade hoppats kunna stanna kvar och leva i fredligt samförstånd med muslimerna i det nya Algeriet. Men bland massakerns offer fanns även en del muslimer, som stämplades som "förrädare".

Detta pågick under en hel dag, från 11.15 på förmiddagen i samtliga kvarter, och detta, trots närvaro av 18000 franska soldater som hade fått order av den franska militärledningen att stanna kvar i sina kaserner som låg mitt i staden. Tusentals civila kvinnor och män i alla åldrar fördes, till fots eller i lastbilar till polisstationer och även till gigantiska häktningsförläggningar, bl. a. Slakthusets.

En del överlämnades direkt till folkmassan som lynchade dem och slet dem i stycken. Massakern pågick även under följande dagarna inom alla häktningsförläggningar.

Dessa fakta är kända av alla Oranborna som befann sig på plats den dagen. Dessa massakrer har förtigits av myndigheterna, men förblir ett outplånligt minne hos de enkla algeriska muslimska medborgarna vare sig de var vittnen eller gärningsmän. Vissa muslimer räddade dock på olika vis personer vars enda skuld var att de råkade vara av kristet eller judiskt ursprung. Även i dag förblir "Lilla Sjön" i stadens utkanter där hundratals kroppar kastades en kuslig och spöklik plats för de Oranborna.

Hur många dödades och har försvunnit för alltid? Över sju hundra, som flera historiska studier fastslagit, i synnerhet, den senaste, av Jacques Jordi, som hade tillgång till vissa franska arkiv (Un silence d'État. Les disparus civils européens de la guerre d'Algérie, Soteca, 2011)(En tystnad av staten. De europeiska försvunna civila under kriget i Algeriet). Och så länge som alla franska och algeriska arkiven inte har öppnats fritt kan man bara förmoda att tusentals oskyldiga personer gick samma hemska öde till mötes.

Men oavsett antalet, massakerns omfattning, deras samtidighet i samtliga kvarteren i Oran, igångsättandet av en mycket vidsträckt logistik pekar på ett organiserat och samordnat program som beslutats på mycket hög nivå, även om den hysteriska folkmassans deltagande i slakten har kunnat få det att verka som en spontan händelse.

Den 5 juli 1962 i Oran, på första dagen av firandet av Algeriets självständighet har det alltså begåtts ett regelrätt brott mot mänskligheten. Detta brott har förtigits, liksom brottet i Katyn hade varit under lång tid, med den skillnaden att ingen förnekade där att polska officerare hade massakrerats, men att man då lade skulden på nazisterna fast massakern hade i själva verket begåtts av den sovjetiska armén.

Ett brott som förtigits liksom så många andra! 51 år har gått sedan dess. Borde det inte räcka för att äntligen avslöja hela sanningen om vad som skett? 51 år senare, vore det inte tid nog för att alla historiker skulle få tillgång till samtliga franska och algeriska arkiv? Och för att en internationell undersökning värd namnet skulle påbörjas i syfte att belysa massakerns exakta omfattning?

Sådant är vårt krav.

Men i väntan på den dagen önskar vi låta världen få veta att den 5 juli 1962 i Algeriet, två dagar efter att självständigheten utropats, har det verkligen begåtts en massaker i Oran,

Därför, den 5 juli 2013, sänder vi som undertecknat denna petition detta budskap till alla internationella humanitära organisationer liksom till hela världens medborgare.

30 AUGUSTI 2013, VÄRLSDAGEN FÖR DE FÖRSVUNNA.